

Upírske
denníky 12

FANTÓM

L.J. SMITHOVÁ

FRAGMENT

Upírske denníky 12 – Fantóm

Aj v tlačenej verzii.

Objednať si môžete na stránke
www.fragment.sk

Ďalšie e-knihy v edícii:

Upírske denníky 1 – Prebudenie

Upírske denníky 2 – Súboj

Upírske denníky 3 – Zbesilosť

Upírske denníky 4 – Temnota

Upírske denníky 5 – Návrat

Upírske denníky 6 – Temné sily

Upírske denníky 7 – V moci tieňov

Upírske denníky 8 – Cesta z temnoty

Upírske denníky 9 – Tajomstvá

Upírske denníky 10 – Posadnutí démonmi

Upírske denníky 11 – Znovuzrodenie

Upírske denníky – Stefanove denníky 1: Zrodenie

Upírske denníky – Stefanove denníky 2: Túžba po krvi

Upírske denníky – Stefanove denníky 3: Pomsta

Upírske denníky – Stefanove denníky 4: Tiene minulosti

L. J. Smithová

Upírske denníky 12 – Fantóm – e-kniha

Copyright © Fragment 2013

Všetky práva sú vyhradené.

Nijaká časť tejto publikácie sa nesmie rozširovať
bez písomného súhlasu majiteľov práv.

Upírske deníky 12

FANTÓM L.J.SMITHOVÁ

Elena nedokázala dýchať. Cítila, že sa jej otvárajú a zatvárajú ústa, nič z nich však nevychádzalo. Zdreveneli jej ruky aj nohy.

Damon sa na ňu takmer ostýchavo usmial – to bolo zvláštne, lebo Damon ostých nepestoval – a pokrčil plecami. „No, princezná? Volala si ma, nie?“

Akoby praskla gumička, na ktorej sa Elena dosiaľ držala, vyskočila z postele a hodila sa Damonovi do náručia.

„Si skutočný?“ vzlykla. „Je toto skutočnosť?“ Zúrivo ho pobožkala a on jej bozk rovnako vášnivo opätovoľ. Pripadal jej skutočný, chladná pokožka, kožená bunda, prekvapivá mäkkosť pier, taká známa pod jej perami.

„Som tu,“ zamrmľal jej do vlasov, keď si ju privinul. „Ver mi, je to skutočnosť.“

Elena cúvla a plesla mu zaucho. Damon na ňu zagánil a pošúchal si líce. „Au,“ povedal a potom sa tenko, nepríjemne usmial. „Netvrším, že sa to nedalo čakať, napokon, ženy ma fackovali častejšie, než si dokážeš predstaviť. No nie je to milé uvítanie pre stratenú lásku.“

„Ako si mohol!“ zasyčala Elena už bez slíz, zato plná zúrivosti. „Ako si to mohol vykonať, Damon? Všetci za tebou smútime. Stefan je na pokraji zrútenia. Bonnie si to vyčíta. A ja... ja... Mne zomrel celý kus srdca. Ako dlho si nás takto pozoroval? Bolo ti to jedno? Bral si to ako nejaký žart? Smial si sa na našom plači?“

Damon sa zamračil. „Miláčik,“ povedal. „Moja princezná. Nie si rada, že ma po tom všetkom vidíš?“

„Samozrejme, že som!“ odsekla. Nadýchla sa a trochu sa upokojila. „Damon, čo ti to zišlo na um? Všetci sme ťa považovali za mŕtveho. Za úplne mŕtveho! Nie za mŕtveho, ktorý sa o niekoľko dní objaví v mojej izbe a bude vyzerať, akoby sa mu nič nestalo! Čo sa to deje? Spravili to Strážkyne? Keď som ich o to prosila, povedali mi, že mám smolu, lebo keď upír zomrie, jeho smrť je nezvratná.“

Damon jej venoval už úprimný, veselý úsmev. „Práve ty by si mala vedieť, že smrť nemusí byť nezvratná.“

Elena pokrčila plecami. „Povedali mi, že môj návrat bol iný,“ šepala, opäť zachvátená prudkými emóciami. *Lebo si v šoku*, múdro prehovoril hlások v jej hlave. „Vraj to bola mystická záležitosť a ešte nenadišiel môj čas.“

Hej!“ Vystrela sa a štuchla ho prstom. „Si zase človekom? Keď som sa vrátila ja, bola som človek.“

Damon sa teatrálné striasol. „Božeuchovej! Stačilo mi, keď ma ten protivný kitsune zmenil na človeka. Vďaka Bohu alebo hocikomu inému, nemusím si ísť hľadať upírsku princeznú, aby ma dala do poriadku.“ Ostýchavo sa usmial. „Som rovnako krvilačný ako predtým, miláčik.“ Zadíval sa jej na krk. „A aj dosť hladný..“

Elena ho znovu plesla, tentoraz miernejšie. „Daj s tým pokoj, Damon.“

„Nemôžem si sadnúť?“ spýtal sa, a keď prikývla, zložil sa na peľasť a pritiahol Elenu k sebe. Ona sa mu pátravo zadívala do očí, potom mu prešla rukou po výrazných lícných kostiach, zmyselných perách a mäkkých havraních vlasoch.

„Naozaj si bol mŕtvy, Damon,“ ticho povedala. „Viem to. Videla som ťa zomierať.“

„Áno,“ vzdychol. „Cítil som to. Príšerne to bolelo a trvalo to zároveň večne a krátko.“ Striasol sa, tentoraz mimovoľne. „No niečo zo mňa zostalo a potom, potom Stefan povedal, aby som odletel. A ty si ho držala. Mňa si držala. A povedala si mi, aby som zavrel oči. A vtedy zmizol aj ten posledný kúsok zo mňa a zmizla bolesť. Lenže potom... som sa vrátil.“ Damonovi sa do očí vkradol úžas.

„Ako?“ šepala Elena.

„Pamätáš si na hviezdnu guľu?“

„Ako by som na ňu mohla zabudnúť? Bola počiatkom našich problémov s kitsune. A vyparila sa, keď som... Ach, Damon, keď som na tom mesiaci použila svoje Krídla ničenia! Tie však zničili aj hviezdnu guľu a musela som prosiť Strážkyne o záchranu Fell's Church. Krídla ničenia... nikdy predtým som nič podobné nevidela ani necítila.“ Striasla sa.

„Videl som, čo si s tým mesiacom porobila,“ pousmial sa Damon. „Pomohlo by ti zahnať výčitky svedomia, keby si vedela, ty môj anjel, že práve použitie tvojich schopností a zničenie tej guľe ma zachránilo?“

„Anjel? Tak ma nevolaj,“ odsekla Elena. Strážkyne mali k skutočným anjelom najbližšie a nemala na ne pekné spomienky. „Ako ťa to mohlo zachrániť?“

„Učia v dnešných školách kondenzáciu?“ spýtal sa Damon s tým povzneseným výrazom, ktorý sa vždy znovu objavil, keď kritizoval jej svet a porovnával ho s tým, v ktorom vyrástol on. „Je to tam samá sexuálna výchova, empatia a druhotriedne romány, alebo stále učia deti aj niečo z prírodných vied? Viem, že na latinčinu a gréčtinu sa vykašľali, lebo potrebovali do rozvrhu zaradiť divadlo a povedomie o aktuálnych problémoch.“ Z hlasu mu priam kričalo pohrdanie.

Elena si zakázala skočiť na návnadu. Namiesto toho si zložila ruky v lone. „Myslím si, že si o niekoľko desaťro-

čí pozadu. No aj tak ťa prosím, ó, mudrc, zober do úvahy, že moje vzdelanie sa netýka súvislosti medzi kondenzáciou a zmŕtvychvstaním. Prosím, objasni mi ju.“

„Milé.“ Damon sa ironicky usmial. „Rád vidím mladú ženu, ktorá má v úcte starších a múdrejších.“ Elena výstražne nadvihla obočie. „No poďme k veci,“ dodal, „tekutina vo hviezdnej guli, číra mágia, nezmizla. Skutočne silnej mágie sa nedá tak ľahko zbaviť. Atmosféra chladla a mágia sa znovu skvapalnila a dopadala na mňa spolu s dažďom popola. Celé hodiny som sa doslova kúpala v čírej nadprirodzenej sile a postupne som sa opäť narodil.“

Elene klesla sánka. „Potvory!“ zhíkla. „Strážkyne mi tvrdili, že je naveky po tebe. A vzali si poklady, ktorými sme ich podplatili.“ Spomenula si na posledný poklad, ktorý jej zostal, na fľašu plnú vody večnej mladosti, stojacu na poličke vysoko v šatníku. Rýchlo tú myšlienku odohnala. Na ten ukrytý poklad nemohla ani spomínať, lebo sa bála, že Strážkyne ho objavia. A rozhodne ho nemohla použiť. Určite nie teraz a možno nikdy.

Damon mykol plecóm. „Počul som o nich, že občas klamú. No tentoraz si zrejme mysleli, že hovoria pravdu. Nie sú vševediace, hoci rady to predstierajú. A o upíroch toho veľa nevedia. Ani o kitsune. Sme takpovediac mimo ich odboru.“

Porozprával jej, ako sa prebral, zahrabaný v popole a bahne, ako sa vyhrabal na povrch a ako putoval po

spustošenom mesiaci, ako netušil, kto je a čo sa mu stalo. A ako takmer znovu zahynul, ale zachránil ho Strelec.

„A čo bolo potom?“ spýtala sa Elena. „Ako to, že si teraz všetko pamätáš? Ako si sa vrátil na zem?“

„Nuž,“ milo sa usmial Damon, „to je dosť zábavný príbeh.“ Siahol do vnútorného vrecka koženej bundy a vylovil pekne poskladanú bielu vreckovku. Elena zažmurkala. Vreckovka vyzerala presne ako tá, ktorú jej dal v sne. Damon si všimol jej prekvapenie a usmial sa ešte širšie, akoby vedel, odkiaľ ju spoznáva. Rozložil vreckovku a ukázal jej ju.

Vo vreckovke ležali dva pramienky vlasov. Veľmi známych vlasov. Elena aj Bonnie venovali Damonovi na poslednú cestu kadere svojich vlasov, aby mu zanechali niečo zo seba, lebo jeho telo nemohli zo spustošeného mesiaca odniesť. Teraz pred ňou ležala červenkastá kučierka a plavá zvlnená kader, obe také žiarivé, akoby si ich práve odstrihli z čerstvo umytých účesov, nie akoby prežili dážď popola vo vzdialenom svete.

Damon pozrel na tie vlasy s výrazom, v ktorom sa miešala neha i úžas. Elena si pomyslela, že uňho ešte nezazrela takú otvorenosť, takmer nádej.

„Aj ony sa zachránili vďaka mágii z hviezdnej gule,“ povedal. „Spočiatku boli spálené takmer na popol, potom ožili. Držal som ich v ruke, pozoroval som ich, chránil som si ich a postupne som sa na vás rozepamätal. Stre-

lec ma oslovil menom a pripadalo mi správne, na nič iné o sebe som sa však nerozpamätal. Len s týmito kaderami v ruke som si postupne spomenul na vás, na to, čo sme spolu prežili, a na všetko, čo som...“ Odmlčal sa. „Čo som o tebe vedel a čo som k tebe cítil. Spomenul som si aj na dievča, ktoré som volal vtáčik, a potom sa mi už vrátili všetky spomienky ako lavína. Odvtedy som znovu sám sebou.“

Odvrátil pohľad a namiesto rozčíteneho výrazu sa mu na tvári zjavil zvyčajný chladný odstup, akoby sa Damon zahanbil za svoje výlevy. Rýchlo schoval kadere späť do vreckovky a tú si starostlivo uložil do bundy.

„Nuž,“ rázne povedal, „potom stačilo, aby mi Strelec požičal oblečenie, oboznámil ma s tým, čo mi uniklo, a zaviezol ma späť sem. A tak som tu.“

„Stavím sa, že bol od prekvapenia bez seba,“ riekla Elena. „Aj od nadšenia.“ Upírsky strážca brány medzi svetmi bol Damonovým drahým priateľom. Vlastne jedným Damonovým priateľom, o ktorom Elena vedela. Damonovi známi sa zaradovali skôr do kategórie obdivovateľov alebo nepriateľov.

„Bol rád,“ pritakal Damon.

„Takže na zem si prišiel až teraz?“

Damon prikývol.

„V tom prípade o kadečom nevieš.“ Elena sa pustila do rozprávania o posledných dňoch – začala Celiiným

krvou napísaným menom a skončila tým, ako Caleba previezli do nemocnice.

„Fíha!“ hvizdol. „Musím však predpokladať, že problém je trochu rozsiahlejší než šialený útok môjho bračeka na Caleba. Je tak? Lebo u Stefana možno ide len o prostú žiarlivosť. Žiarlivosť bývala vždy jeho najväčším hriechom.“ Sebavedomo ohrnul pery a Elena ho jemne štuchla lakťom.

„Nezhadzuj Stefana,“ pokarhala ho a usmiala sa. Fajn, že ho zase môže karhať. Fajn, že Damon je zase ten protivný, nevyspytateľný a úžasný upír, akým bol predtým. Damon sa vrátil.

A vlastne nie. Moment. „Hej, ty si tiež ohrozený!“ zvolala, lebo si náhle spomenula, že jej ho stále môžu vziať. „Dnes sa zjavilo tvoje meno, vytvarovali ho vodné rastliny, ktoré držali Meredith pod hladinou. Nevedeli sme, čo to znamená, lebo sme ťa považovali za mŕtveho. No keďže žiješ, asi budeš na rade.“ Odmlčala sa. „Teda ak ten pád do trhlíny v mesiaci nebol útokom na teba.“

„O mňa sa netráp, Elena. Asi máš pravdu, asi mám ten útok už za sebou. No tie atentáty neboli ktovieaké úspešné, však?“ zamyslene sa spýtal Damon. „Akoby sa nás to ani veľmi neusilovalo zabiť. Takže tuším, čo to môže byť.“

„Tušíš?“ prekvapila sa Elena. „Tak hovor!“

Damon pokrútil hlavou. „Momentálne je to len taký náznam,“ povedal. „Musím si to ešte overiť.“

„Damon, aj náznam je viac, než vieme my. Zajtra ráno

by si mal ísť so mnou a všetkým to povedať. Potom môžeme spolupracovať.“

„Iste,“ otriasol sa Damon. „Ty, ja, trpák, lovkynia upírov, to je mi idylická skupinka. K tomu môj zbožný bráček a tá červenovlasá čarodejnica. Plus stará čarodejnica a ten učiteľ. Ha! Nie, musím si to preveriť sám. A navyše, Elena,“ temne sa na ňu zahľadel, „nikomu nesmieš povedať, že žijem. Najmä nie Stefanovi.“

„Damon! Ty nevieš, aký je zničený! Nevieš, ako ho tvoja smrť zdrvila! Stefanovi musíš povedať, že si v poriadku.“

Damon sa sucho usmial. „Stefan je tak trochu rád, že som zmizol zo scény. Nemá dôvod túžiť po mojom návrate.“ Elena zúrivo pokrútila hlavou, ale on pokračoval: „Je to pravda. No možno je čas, aby sa vzťah medzi nami zmenil. Preto mu musím ukázať, že aj ja sa viem zmeniť. Tak či onak, ak sa správa o mojom návrate rozšíri, nemôžem na tom v pokoji pracovať. Takže pst, Elena.“ Otvorila ústa, ale on ju umlčal rýchlym vášnivým bozkom. Keď sa od seba odtrhli, povedal: „Sľúb mi to. A ja sľubujem, že len čo to vyriešim, môžeš moje zmŕtvychvstanie oznámiť svetu.“

Elena pochybovačne prikývla. „Ak to teda chceš, Damon, tak sľubujem.“

Damon sa na ňu vážne usmial a troma krokmi prešiel k otvorenému oknu. O chvíľu zmizol, len do noci odletela veľká čierna vrana.

Na druhý deň ráno sa Elena cítila ľahučko a veselo, akoby strážila obrovské, krásne tajomstvo. Damon ešte žije. Včera v noci bol v jej izbe.

Alebo nie?

Už toho toľko prežila, že tomu takmer neverila. Vstala z postele, všimla si, že mraky vonku sú stále ružové a zlaté od pohľadania vychádzajúceho slnka, takže musí byť veľmi skoro. Opatrne prešla k oknu. Nebola si istá, čo hľadá, len klesla na ruky a kolená a dôkladne prezrela dlážku.

Tu je to. Na vŕzgajúcom dreve bol kúsok hliny, čo niekomu odpadol z topánky. A na podobločnici zostali dlhé škrabance, stopy po vtáčích pazúroch. Elene to ako dôkaz stačilo.

Vstala, od radosti poskočila a s nezastaviteľným úsmevom na tvári detsky zatlieskala. Damon žije!

Potom sa zhlboka nadýchla a znehybnela, prinútila sa nasadiť neutrálny výraz. Ak má naozaj zachovať tajomstvo – a mala by ho zachovať, veď to slúbila –, musí sa správať, akoby sa nič nezmenilo. Povedala si, že situácia aj tak stále nevyzerá ktovieako. Ak sa zamyslí nad holými faktami, na oslavy je ešte priskoro.

Damonov návrat nezmenil nič na tom, že na Elenu a jej priateľov poľuje niečo temné a že zo Stefana sa stal nepredvídateľný, prudký násilník. Pri myšlienke na Stefana jej zovrelo srdce, no aj tak v sebe ešte cítila bublinu šťastia. Damon žije!

A navyše, Damon vytušil, čo sa deje. Typické, že jej neprezradil, na čo myslí, no stačilo jej vedomie, že Damon niečo vie a plánuje riešenie. Tá myšlienka predstavovala väčšiu nádej, než jej doteraz hocikto mohol ponúknuť. Možno je na konci tunela predsa len svetlo.

Elene cengol o okno kamienok.

Pozrela von a uvidela Stefana – so spustenými plecami a rukami vo vreckách ju pozoroval z trávnik. Elena mu kývnutím naznačila, aby zostal, kde je, rýchlo si natiahla džínsy, čipkovaný biely top, obula si topánky a zbehla za ním. Na tráve bola rosa a po Eleniných krokoch zostávali stopy. Po chladnom brieždení prichádzalo horúce slnko: čakal ich ďalší lepkavý virgínsky letný deň.

Elena cestou k Stefanovi spomalila. Odrazu nevedela, čo mu má povedať. Keď si včera pomyslela na Stefana, zakaždým si mimovoľne predstavila, ako vzduchom letí Calebovo telo a so strašným zapraštaním naráža do mramorového náhrobku. Stále mala pred očami Stefanov divožský hnev, keď na Caleba zaútočil, hoci Damon bol presvedčený, že to určite malo nejaký dôvod. *Damon*. Ako má Stefanovi zabrániť, aby uhádol pravdu o svojom bratovi?

Pozrela naňho a uvidela, že na tvári sa mu zračí utrpenie. Zrejme vycítil jej neistotu. Vystrel k nej ruku. „Viem, že nechápeš, prečo som to včera spravil,“ povedal. „Musím ti niečo ukázať.“

Elena zastala, no neprijala podávanú ruku. Zatváril sa ešte utrápenejšie. „Povedz, kam ideme,“ vyzvala ho.

„Musím ti ukázať, čo som našiel,“ vysvetľoval Stefan trpezlivo. „Pochopíš, čo nás ohrozuje. Prosím, Elena. Ver mi, že by som nebol schopný ublížiť ti.“

Elena naňho uprene hľadela. V tej chvíli bez pochybností vedela, že od Stefana jej naozaj nič nehrozí.

„Dobre,“ rozhodla sa. „Chvíľku tu počkaj. Hneď sa vrátim.“

Nechala Stefana na trávniku v rannom slnku a vrátila sa do pokojného prítmnia domu. Všetci ešte spali. Pozrela na hodiny v kuchyni a videla, že je krátko pred šiestou. Chvatne napísala odkaz pre tetu Judith – naraňajkuje sa

so Stefanom, potom sa vráti domov. Vzala si kabelku a presvedčila sa, že vnútri má uloženú suchú ratolesť železníka. Niežeby si myslela, že Stefan je pre ňu zrazu nebezpečný... Tak či onak, istota je istota.

Keď vyšla z domu, Stefan ju zaviedol k svojmu autu, ktoré stálo zaparkované pri chodníku, otvoril jej dvere na strane spolujazdca a sklonil sa nad ňou, kým si zapínala pás.

„Ako je to ďaleko?“

„Blízko,“ odvetil stručne. Keď šoféroval, Elena si na ňom všimla, že pri očiach sa mu objavili vrásky, nervózne zatína pery a v držaní pliec sa mu zračí napätie. Najradšej by ho objala a utešila, pohladila ho po tvári, nech vrásky zmiznú. Zadržala ju však spomienka na jeho večerajší hnev. Akosi sa nedokázala prinútiť, aby sa ho teraz dotkla.

Po krátkej ceste Stefan odbočil do slepej ulice lemovanej drahými domami.

Elena sa zvedavo nahla dopredu. Blížili sa k veľkému bielemu domu s rozľahlou verandou so stĺpmi. Tú verandu spoznala. Po stredoškolskom plese sedeli s Mattom na schodoch v slávnostných šatách a pozorovali východ slnka. Vyzula si saténové lodičky a oprela si hlavu o Mattovo plece v saku, zasnene počúvala hudbu a hlasy deciek, čo sa zabávali na večierku v dome za nimi. Bola to super noc, noc vystrihnutá z celkom iného života.

Vyčítavo pozrela na Stefana. „To je dom Tylera Smallwooda, Stefan. Nevieť, čo máš za lubom, ale Caleb tu nie je. Je v nemocnici.“

Stefan vzdychol. „Vieť, že Caleb je preč, Elena. Aj jeho teta a strýko na niekoľko dní odišli.“

„Odcestovali,“ povedala automaticky Elena. „Teda Judith s nimi včera telefonovala.“

„To je dobre,“ prikývol pochmúrne Stefan. „Ešteže sú v bezpečí.“ Ustarostene sa poobzeral po ulici. „Určite dnes Caleba neprepustia z nemocnice?“

„Nie,“ odvetila kyslo Elena. „Mal dosť vážne zranenia. Nechali si ho tam na pozorovanie.“

Elena vystúpila z auta, zabuchla dvere a prešla k smallwoodovskému domu, ani sa len neobzrela, či Stefan ide za ňou.

On ju však poľahky dobehol. V duchu prekliala jeho upírsku rýchlosť a pridala do kroku.

„Elena,“ povedal, predbehol ju a prinútil zastať. „Hneváš sa, lebo som ťa chránil?“

„Nie,“ odsekla. „Hnevám sa, lebo si takmer zabil Caleba Smallwooda.“

Stefanovi sa tvár naplnila smútkom a Elena okamžite pocítila ľútosť. Nech sa s ním robí čokoľvek, práve teraz ju potrebuje. Nevedela sa však vyrovnáť s jeho náhlymi výbuchmi násilia. Zaľúbila sa do Stefana, lebo ju očaril svojou poetickou dušou a nehou. To Damon bol z nich

dvoch ten nebezpečný. *A práve Damonovi nebezpečná, nevyspytatelná povaha pristane omnoho lepšie*, pripomenul Elene suchý komentár v jej hlave. Nemohla tomu hlasu protirečiť.

„Dobre, tak čo si mi to chcel ukázať?“ vzdychla.

Obrátil sa a odviezol ju po ceste k smallwoodovskému domu. Očakávala, že zamieri rovno ku vchodu, on však obišiel hlavnú budovu a kráčal k malej kôlni vzadu.

„Kôlna na náradie?“ pokrútila hlavou. „Preboha, čo sa musíme pred raňajkami pobiť s prebujneným trávnikom?“

Stefan jej pokus o žart ignoroval a prešiel k dverám kôlne. Elena si všimla, že visiaca zámka, ktorá držala dvojkrídlové vráta zatvorené, je rozlomená. Polovica železného kruhu visela z pántu. Stefan sa sem zrejme predtým vlámal.

Elena vošla za ním. Spočiatku sa po rannom svetle, ktoré zalievalo vonkajší svet, nedokázala v šere zorientovať. Napokon si všimla, že na stenách sú popripínané papiere. Stefan vystrel ruku a roztvoril vráta, aby dnu vniklo slnko.

Elena sa zadívala na papiere, po chvíli ticho zhĺkla a cúvla. Prvé, čo jasne uvidela, bol obrázok jej vlastnej tváre. Strhla papier zo steny a zblízka si ho prezrela. Bol to výstrižok z miestnych novín, fotografia ju ukazovala v striebristej plesovej róbe a v Stefanovom náručí. Oba ja tancovali a titulok pod obrázkom hlásal: „Kráľovná

stredoškolského plesu Elena Gilbertová, kráľ stredoškolského plesu Stefan Salvatore.“

Kráľovná? Napriek vážnej situácii sa neubránila úsmevu. Takže strednú školu ukončila naozaj slávne!

Zo steny strhla ďalší výstrižok a zvážnela. Aj tu bola fotka, ale smutnejšia. Pohrebný sprievod v daždi niesol rakvu a smútoční hostia sa užialene prizerali. Elena medzi nimi spoznala tetu Judith, Roberta, malú Margaret, Meredith aj Bonnie, ktorá bezmocne stískala pery a po líkach jej tiekli slzy. Titulok znel: „Mesto smúti za študentkou strednej školy Elenou Gilbertovou.“

Elena nevedomky zaľala päť a pokrkvla výstrižok. Potom sa obrátila k Stefanovi. „Toto by tu nemalo byť,“ takmer hystericky zasyčala. „Strážkyne mali zmeniť minulosť! Prečo zostali výstrižky o udalostiach, ktoré sa neodohrali?“

Stefan jej opätoval pohľad. „Viem,“ šepol. „Tipujem, že Strážkyne zmenili len ľudské mysle. Takže ľudia jednoducho nevidia dôkazy o dianí, ktoré Strážkyne vymazali. Vidia iba to, čo podporuje ich spomienky na normálny záver školského roka, na normálne mesto a normálnych tínedžerov.“

Elena ukázala na papier. „Hej, a prečo je toto tu?“

Stefan stíšil hlas. „Možno to nezabralo na každého. Caleb má v zápisníku, ktorý som našiel, načarbané zvláštne poznámky. Z nich usudzujem, že si pamätá dve

roviny udalostí. Počúvaj.“ Stefan sa pohrabal medzi papiermi rozhádzanými na dlážke a vytiahol zápisník. „Toto si zapísal: V tomto meste žijú dievčatá, ktoré zomreli. Viem, že sú mŕtve. Boli tu aj obludy. Mesto bolo zničené a my sme z neho odišli, kým nás obludy stihli zabiť. No teraz som sa sem vrátil a zdá sa, že sme odtiaľto nikdy neodišli. A nik okrem mňa si to nepamätá! Všetko sa vrátilo do normálu, žiadne obludy, žiadne úmrtia.“

„Hm,“ pokývala Elena hlavou. Prevzala od neho zápisník a zalistovala v ňom. Caleb si vytvoril zoznamy mien. Vickie Bennettová, Caroline a ona sama. Všetky tam boli. Vlastne všetci ľudia, ktorí boli v tomto svete iní ako v tom druhom. Zapísal si, ako si na nich spomínal – ako Elena umrela a ako teraz žije. Obracala stránky a oči sa jej rozšírili. „Stefan, počúvaj ma. Tyler mu o nás povedal. Tyler sa bál Stefana Salvatoreho. Myslel si, že Stefan zabil učiteľa Tannera, a že na Stefanovi je niečo čudné a neprirodzené. Zdalo sa mu, že do tých záhad je zapletená aj Elena Gilbertová a jej kamarátky.“ Je tu aj hviezdička pri mene pána Tannera. Odkazuje na to, že v jedných spomienkach je Tanner mŕtvy, kým v iných žije.“ Elena si narýchlo prečítala ďalšie stránky. „Caleb ako príčinu zmien odhadol nás. Tipol si, že sme v centre diania. Pretože práve my sme sa najväčšmi zmenili – teda okrem obetí upírov a vyčíňania kitsune. A ešte preto, že Tyler nás podozrieval. Caleb sa nazdáva, že sme nejako zavinili Tylerovo zmiznutie.“

„Dva druhy spomienok,“ zamračil sa Stefan. „Čo ak Caleb nie je jediný, kto si pamätá dve rôzne reality? Čo ak Strážkyne svojím kúzlom nezasiahli všetkých ľudí a všetky nadprirodzené bytosti?“

Elena sa mykla a zmeravela. „Niečo mi zišlo na um. Margaret strašne dojalo, keď ma uvidela. Vieš, dokonca sa bála, že jej znovu odídem. Myslíš si, že si pamätá nielen to, čo jej do hlavy vložili Strážkyne, ale vie aj o mojej smrti?“

Stefan pokrútil hlavou. „Neviem, Elena. Máš dôvod nazdávať sa, že Margaret nie je obyčajné dievčatko? Uznaj, malé deti sa občas správajú dramaticky a zvláštne, hoci na to nemajú dôvod. Margaret má dosť bujnú predstavivosť.“

„Neviem,“ znechutene vzdychla Elena. „No ak Strážkyne iba prekryli staré spomienky novými, to by vysvetľovalo, prečo som starý denník našla v svojej izbe presne tam, kde som ho schovala, a prečo je v ňom zapísané všetko, čo sa stalo, až kým som neodišla z domu. Podľa teba má Caleb podozrenie len preto, lebo je vlkolak?“

„Pozri,“ riekol namiesto odpovede Stefan.

Elena si prvý raz poobzerala vnútrajšok kôlne novými očami a uvedomila si dôsledky toho, čo tam našli. Jej fotky. Fotky Bonnie aj Meredith. Ba dokonca fotky chudery Caroline, veľmi rôzne, od hrdej zelenookej krásky na plese až po zdivené monštrum, ktoré nosí v bruchu

Tylerovo... dieťa? Alebo šteňa? Elena si v šoku uvedomila, že na Caroline už veľmi dlho nepomyslela. Je Caroline stále tehotná? Premieňa sa na vlkolaka, pretože nosí Tylerovho potomka? Elena si spomenula, že vo Fell's Church je stále strašne veľa vlkolakov. Mocných a významných. Ak sa to nezmenilo, ak si tá svorka všetko pamätá alebo ak si pamätá aspoň dôležité udalosti, asi iba vyčkáva pred útokom.

Na stenách neboli iba výstrižky, ale aj vyvolané pôvodné fotografie. Uvidela záber, na ktorom bola sama, vykláňala sa z okna penziónu a vzrušene sa zhovárala s Meredith. Meredith v ruke držala svoju smrtiacu bojovú palicu. Podľa toho, čo mala na sebe, fotka vznikla krátko po tom, čo boli na stanici po Alarica a Celiu. Caleb teda neskúmal len rôzne úrovne spomienok. On ich špehoval!

Vzápätí si všimla ešte niečo. V opačnom kúte ležala na zemi veľká kytica ruží. „Čo to...“ hlesla a siahla k nim. Vtedy to zbadala. Okolo ruží bol na zemi nakreslený pentagram. A okolo pentagramu rozhádzané fotografie: obrázky Eleny, Bonnie, Meredith, Matta, Stefana a Damona.

„Sú to tie ruže, ktoré ti Caleb daroval, však?“ opýtal sa ticho Stefan. Elena prikývla. Spoznala ich dokonalé púčiky, sýtočervené, zamatové, lákali na pohladenie.

„Ruža to všetko začala,“ šepla Elena. „Bonnie sa na

nej pichla a krv z prsta napísala Celiino meno. To bol začiatok.“

„Caleb nie je iba vlkolak,“ dodal Stefan. „Neviem, čo tu presne robil, ale mne to dosť pripomína temnú mágiu.“ Prosebné na ňu pozrel. „Včera som to objavil a musel som sa s ním pobiť, Elena. Viem, že som ťa vystrašil, no musel som ťa pred ním ochrániť. A nielen teba, ale aj všetkých ostatných.“

Elena prikývla, stále bola v šoku. Pochopila, prečo sa Stefan zachoval tak, ako sa zachoval. Myslel si, že Caleb ju ohrozuje. No stále ju neopúšťala nevoľnosť, stačilo si spomenúť na to, akým vysokým oblúkom preletel Caleb do náhrobku. Caleb proti nim možno obrátil silnú mágiu, no podľa tých poznámok sa aj sám bál a bol zmätentý. Elena a jej priatelia zmenili jeho svet a on už netušil, čo je skutočné.

„Toto všetko treba pobaliť a previezť do penziónu,“ rýchlo povedala. „Má tu aj viac zápisníkov?“ Stefan prikývol. „Mali by sme si ich starostlivo prečítať. Ak nás začaroval – alebo preklial –, kliatba možno stále účinkuje, hoci Caleb je v nemocnici. A to kúzlo je možno zachytené v jeho zápiskoch. Alebo tam môžeme nájsť kľúč k jeho správaniu a k tomu, čo s nami robí. Dúfajme, že sa nám to podarí zvrátiť.“

Stefan na ňu spýtavo pozrel, v zelených očiach sa mu zračil zmätok. Stál s roztvorenou náručou, akoby pred

chvíľou čakal, že Elena zareaguje objatím, no zabudol ruky spustiť, keď to neurobila. Elena sa nedokázala prinútiť, aby sa k nemu privinula. Odvrátila pohľad a spýtala sa: „Máš v aute nejaké igelitové vrecia alebo niečo také? Bez nich tieto veci neprevezieme.“

3

Elena zložila mobil, práve keď prichádzali k penziónu. „Sestrička v nemocnici hovorí, že Caleb je ešte stále v bezvedomí,“ povedala.

„Dobre,“ prikývol Stefan. Po jej vyčítavom pohľade len prevrátil oči. „Ak je v bezvedomí, máme o to lepšiu šancu zistiť, ako nás začaroval.“

Tri čierne vrecia na odpadky napchali papiermi, výstrižkami a knihami, ktoré našli v kôlni u Smallwoodovcov. Elena sa obávala narušiť pentagram s ružami a fotkami na dlážke, ak by to náhodou ovplyvnilo kúzlo, ale aspoň si ho odfotila mobilom.

Matt vyšiel von a vzal jedno vrece. „Dali ste sa k smetiariom?“

„Asi tak,“ vážne prikývla Elena a oznámila mu, čo našli u Smallwoodovcov.

Matt stiahol obočie. „Fíha! No, možno aspoň konečne zasiahneme do diania, nie?“

„Ako to, že si tu tak skoro?“ spýtala sa ho Elena, keď už kráčali k penziónu. „Nemal si nastúpiť do služby o desiatej?“ Stefan šiel za ňou.

„Bol som tu aj v noci,“ povedal Matt. „Nechcel som spustiť Bonnie z očí, vieš, po tom, čo sa objavilo jej meno.“

„Už sa objavilo jej meno?“ Elena zagánila na Stefana. „Prečo si mi to nepovedal?“

Stefan mrzuto pokrčil plecami. „Nevedel som o tom,“ váhavo priznal.

„Stefan, povedala som ti, aby si chránil Meredith a Celiu,“ odsekla. „Mal si byť tu. Ešte predtým, ako sa objavilo Bonniino meno, boli v ohrození ony dve. Spolahla som sa, že ich postrážiš.“

Stefan na ňu pozrel rovnako namosúrene ako ona naňho. „Nie som tvoj psík, Elena,“ ticho povedal. „Uvidel som záhadnú hrozbu, ktorú bolo podľa mňa potrebné preskúmať. Konal som, aby som ťa ochránil. A mal som pravdu. Nebezpečenstvo ti hrozilo väčšmi než ostatným. A teraz môžeme konečne zistiť, o aké kúzlo ide.“

Elena sa pri jeho tóne mykla, no nemohla poprieť, že na tom niečo je. „Máš pravdu. Som rada, že sme naši Calebovu kôľňu.“

Matt otvoril dvere penziónu. Vrecia zhodili do chodby a prešli do kuchyne, kde sedeli pani Flowersová, Alaric

a Meredith nad raňajkami. Pochutnávali si na croissantoch, džeme, ovocí a párkoch.

„Celia odišla,“ oznámila Meredith, len čo sa Elena objavila v miestnosti. Znelo to akoby nič, ale jej zvyčajne pokojné sivé oči iskrili a Elena sa na ňu ukradomky usmiala.

„Kam šla?“ spýtala sa Elena rovnako nevzrušeným tónom a siahla po croissante. Už bola nejaký čas na nohách a škvŕkalo jej v žalúdku.

„Na Virgínsku univerzitu,“ odvetil Alaric. „Dúfa, že výskum kliatob a ľudovej mágie jej prinesie nejaké stopy.“

„Už teraz máme viac informácií,“ oznámila Elena po tom, čo si odhryzla z lahodného maslového croissantu. Vysvetlila všetkým, čo našli v kôlni. „Papiere a Calebove zošity sme priniesli sem. A toto mal na dlážke.“ Vytiahla mobil, otvorila obrázok a prístroj podala pani Flowersovej.

„Božemôj!“ zhĺkla stareнка. „Rozhodne to vyzerá na temnú mágiu. Ktovie, čo to tomu dieťaťu zišlo na um.“

Stefan si odfrkol. „Ha, nie je to žiadne dieťa! Mám podozrenie, že je to vlkolak a okrem toho aj temný mág.“

Pani Flowersová si ho prísne premerala pohľadom. „Rozhodne sa svojho bratranca pokúša hľadať nesprávnymi metódami. Táto magická maškaráda mi však pripadá dosť amatérska. Možno zabrala, ale bola to skôr náhoda než úmysel.“

„Možno zabrala?“ spýtala sa Meredith. „Dôkazy naznačujú, že nech už robil čokoľvek, vyšlo mu to.“

„Bola by to priveľká náhoda, keby sa nám Caleb pokúšal počariť, a zároveň by na nás pôsobila iná, nevyvetliteľná kliatba,“ pridal sa Alaric.

„Kde je teraz Caleb?“ zamračil sa Matt. „Vie, že sme to uňho našli? Mali by sme ho nájsť a dozerať naňho?“

Stefan si skrížil ruky na hrudi. „Je v nemocnici.“

Nastalo ticho a v ňom lietali poplašené pohľady. Napokon sa všetci rozhodli, že to radšej nebudú rozoberať. Stefan mal tvár ako z kameňa, Meredith spýtavo pozrela na Elenu a Elena mierne prikývla. Malo to znamenať: *Neskôr ti všetko vysvetlím.*

Obrátila sa k pani Flowersovej. „Viete, aké kúzlo používal Caleb? Čo ním chcel dosiahnuť?“

Pani Flowersová sa zadívala na fotografiu. „Zaujímavá otázka,“ zatiahla. „Ruže sa zväčša používajú pri kúzlach lásky, ale pentagram a obrázky by naznačovali temnejší úmysel. Nezvyčajná tmavá farba ruží má zrejme znásobiť účinnosť. Možno nimi vyvolával aj iné vášne. Odhadujem, že Caleb sa nejako pokúša ovládať vaše emócie.“

Elena krátko pozrela na Stefana, jeho ostražitú tvár a napäto vystreté plecia.

„No viac vám zatiaľ nepoviem,“ pokračovala starenka. „Ak chcete hľadať stopy v Calebových zápiskoch, pozrite sa na to. Ja a Bonnie preveríme magické vlastnosti ruží a kúzla, pri ktorých sa dajú používať.“

„Kde je Bonnie?“ spýtala sa Elena. Hoci aj dosiaľ mala pocit, že tu niečo chýba, až teraz si uvedomila, že v kuchyni nie je drobná červenovláska.

„Spí,“ povedala Meredith. „Vieš, že je to spachtoška.“ Uškrnula sa. „Bonnie sa vyžívala v úlohe ohrozenej princezničky a večer ju všetci obskakovali.“

„Myslím si, že bola veľmi statočná,“ nečakane sa ozval Matt. Elena si ho zamyslene premerala. Žeby sa v ňom prebúdzať romantickejšie city k Bonnie? Tí dvaja by sa k sebe hodili, pomyslela si, no vzápätí ju prekvapil záblesk hnevu a žiarlivosti. *Matt bol predsa vždy tvoj, nie?* zašepkal jej čudný hlas.

„Idem ju zobudiť,“ veselo oznámila Meredith. „Čaro-dejnice by nemali vyspávať.“ Vykročila ku schodom a už krívala len veľmi málo.

„Ako je na tom členok?“ zaujímala sa Elena. „Chodíš omnoho lepšie.“

„Všetko sa mi rýchlo hojí,“ riekla Meredith. „Asi je to súčasť mojej profesie lovkyně a zabíjačky. Keď som šla večer spať, už som ani nepotrebovala paličku, a dnes ráno sa cítim takmer normálne.“

„Máš šťastie,“ povedala Elena.

„To mám.“ Meredith sa usmiala na Alarica a on sa na ňu obdivne zahľadel. Zľahka vybehla po schodoch, sotva sa kde-tu oprela o zábradlie.

Elena si vzala druhý croissant a natrela si ho džemom.

„A my by sme sa mali pustiť do papierov a ostatných vecí, čo sme priniesli z Calebovej kôlne. Alaric, ty si tu okrem pani Flowersovej a Bonnie jediný, kto vie niečo o mágii. Vezmi si jeho zápisníky a ja...“

Prerušil ju výkrik, ktorý k nim doľahol z horného poschodia.

„Meredith!“ zvolal Alaric.

Neskôr si Elena nevedela spomenúť, ako sa dostala hore. Nastal rýchly všeobecný pohyb a zmätok, ľudia sa usilovali vybehnúť po úzkom schodisku. Pri dverách malej krémovo-ružovej spálne na konci chodby stála Meredith, biela ako stena. Meravo na nich hľadela vytreštenými očami a šepkala: „Bonnie.“

Bonnie ležala doluznačky na dlážke v izbe, jedna ruka v pyžame ukazovala smerom k dverám. Okolo nej stáli v kruhu nezažaté čierne a biele sviečky. Jedna čierna bola prevrhnutá. V kruhu bola škvrna, zrejme od zaschnutej krvi, a vedľa otvorená ošúchaná kniha.

Elena prebehla popri Meredith a kľakla si k nehybnej postave. Na krku nahmatala pulz a vydýchla, lebo pod prstami jej pravidelne, mocne tĺklo priateľkino srdce.

„Bonnie,“ vykrikla a zatriasla ňou. Potom ju jemne prevrátila. Bonnie nekládla odpor a zvalila sa na chrbát. Pravidelne dýchala, ale oči mala stále zavreté a tmavé dlhé mihalnice sa odrážali od pehavých líc.

„Zavolajte sanitku,“ hlesla Elena.

„Ja to spravím,“ prebral sa Matt.

„Sanitku nepotrebujeme,“ zastavila ho pani Flowersová a smutne pozrela na Bonnie.

„O čom to hovoríte?“ zhíkla Meredith. „Je v bezvedomí! Potrebuje pomoc!“

„Lekári a sestry v nemocnici jej nepomôžu,“ vážne odvetila pani Flowersová. „Dokonca by jej mohli ublížiť, pretože na problém, ktorý nie je zdravotný, by hľadali lekárske riešenia. Bonnie nie je chorá, ale upadla do moci kúzla. Vo vzduchu cítim mágiu. Najlepšie bude pohodlne ju uložiť a pohľadať liek.“

Matt pokročil ďalej. Mal šokovanú tvár, ale už nepozeral na ležiacu Bonnie. Zdvihol ruku a ukázal pred seba. „Pozrite...“

Pri posteli ležal spadnutý podnos s malým čajníkom, šálkou a tanierikom. Šálka sa rozbila a čajník ležal na boku. Čajové lístky sa rozliali spolu s tekutinou a vytvorili na dlážke dlhú tmavú krivku.

Krivku, ktorá napísala meno.

Elena

Matt zhrozene pozrel z ležiacej Bonnie na meno, čo neznáma sila vytvorila na dlážke, a až potom na Eleninu bledú tvár. Prešlo niekoľko minút, kým sa Elena prebrala zo šoku, zvrtila sa a vyšla z miestnosti. Stefan s Mattom vykročili za ňou, Meredith a ostatní sa zhromaždili okolo Bonnie. Dolu v chodbe sa Elena vrhla na Stefana. „Mal si sa o ne postarať! Keby si tu bol, Bonnie by mala aspoň akú-takú šancu!“

Matt, ktorý vyšiel za nimi z Bonniinej izby, sa vyľakane strhol. Elena cerila zuby v zlostnom úšklabku, modré oči sa jej blýskali. Ona aj Stefan vyzerali zúrivo.

„Elena, Stefan za to nemôže,“ ozval sa. „Alaric a pani Flowersová rozmiestnili okolo Bonnie magické amulety a kúzla. Nič sa k nej nemalo dostať. Aj keby tu Stefan bol, určite by nesedel v izbe pri nej.“

„Mal tam byť, ak to bolo potrebné,“ trpko odsekla Elena. Znovu zagánila na Stefana.

Hoci Matt sa Stefana zastal, pri pohľade na hádku tých dvoch sa neubránil tajnému pocitu uspokojenia. *Konečne jej došlo, že Stefan nie je dokonalý*, zaradovalo sa to najhoršie v ňom.

Vzápätí dobehli pani Flowersová s Alaricom a prelomili napätie. Pani Flowersová pokrútila hlavou. „Zdá sa, že Bonnie sa úplne bláznivo pokúsila spojiť s mŕtvymi, ale nechápem, ako to mohla urobiť sama. Určite ju na to naviedlo to, čo vás ohrozuje. Meredith zostane pri jej posteli a my ostatní musíme pátrať.“

Matt pozrel na Elenu a Stefana. „Nevraveli ste, že Caleb s tým nič nemá?“

„To som teda určite nehovoril!“ zavrčal Stefan, keď kráčali dole. „A možno to rozpútal ešte skôr, ako sme sa pobili.“

Alaric sa zamračil. „Ak je to pravda a ak tá sila stále pôsobí, je celkom možné, že Caleb ju nedokáže zastaviť. Aj keby zomrel, kliatba bude samočinne pokračovať.“

Elena vyšla do chodby a roztrhla prvé čierne igelitové vrece. Od zlosti a napätia zatínala zuby. „Musíme prísť na to, čo vykonal.“ Vyhrabala niekoľko zápisníkov a hodila ich svojim priateľom. „Hľadajte kúzlo, zisťujte, z akých prvkov sa skladá. Ak sa dozvieme, ako to urobil, možno

sa Alaricovi alebo pani Flowersovej podarí zistiť, ako sa dá jeho kliatba zvrátiť.“

„Bonnie používala jedno z mojich kúzel,“ vzdychla pani Flowersová. „Za normálnych okolností by jej nemalo ublížiť, ale pre istotu si ho preverím.“

Každý si vzal jeden zápisník a kôpku papierov a všetci sa posadili v kuchyni za stôl.

„V mojom zápisníku sú kresby,“ po minútke sa ozval Stefan. „Aj pentagram, ale asi nie je rovnaký ako ten, ktorý bol u Caleba na dlážke.“

Alaric vzal zápisník do rúk, prezrel si kresbu a pokrútil hlavou. „Neviem to naisto, ale mne to pripadá ako súčasť normálneho ochranného kúzla.“

Mattov zápisník obsahoval najmä rukou načmárané poznámky. *Prvá Tannerova smrť? Halloween? Elena, Bonnie, Meredith, Matt, Tyler, Stefan. Všetci prítomní.* Počul hore chodiť Meredith a slová sa mu pred očami zahmlili. Narýchlo si pošúchal oči, aby sa nerozplakal – to by bola hanba! Je to zbytočné, pomyslel si. Aj keby sa v poznámkach nachádzalo niečo, čo by teraz pomohlo, sotva by som to spoznal.

„Nezdá sa vám čudné,“ ozvala sa Elena, „že to zlo ako prvú zasiahlo Celiu? Nič v tej kôlni sa pritom netýkalo jej. Ani sa len nepoznala s Tylerom, nieto ešte s Calebom. Ak sa chce Caleb pomstiť za Tylerovo zmiznutie, prečo by najskôr útočil na Celiu? Alebo prečo na ňu vôbec útočil?“

Dobrá otázka, pomyslel si Matt, a chcel to aj vysloviť, keď uvidel pani Flowersovú. Stála vystretá ako vojak, pozerala kamsi zaňho a mierne prikyvovala. „Naozaj si to myslíš?“ šepala. „Aha, tak to je iné. Už chápem. Ďakujem.“

Kým skončila a znovu sa jej zaostril pohľad, všimli si jej jednostranný rozhovor všetci a stíchli. Nemo ju pozorovali.

„Vie vaša mama, čo sa stalo Bonnie?“ vyhrkol Matt. Keď jeho priatelia putovali do Temného rozmeru, zostal vo Fell's Church a spolu s pani Flowersovou bojoval proti kitsune. Odvtedy dokázal rozpoznať, keď pani Flowersová komunikovala s ríšou duchov. Ak teraz ich rozhovor prerušila jej matka, znamenalo to, že vie niečo dôležité a užitočné.

„Áno,“ prikývla s úsmevom pani Flowersová. „Veru tak, mamička mi opäť veľmi pomohla.“ Potom zvažovala a poobzerala sa okolo seba. „Mamička vycítila tú bytosť, ktorá pripravila Bonnie o dušu. Je veľmi rozrušená, že sa jej chuderku nepodarilo zachrániť. Má totiž Bonnie rada.“

„A prežije to Bonnie? Dostane sa z toho?“ zvolal Matt ako jediný, kým ostatní sa dožadovali iných odpovedí. „Tak čo to bolo? Nejaký démon? Nie kliatba?“ ozývali sa.

Pani Flowersová najskôr pozrela na Matta. „Možno sa nám Bonnie podarí zachrániť. Rozhodne sa o to pokúsime. No budeme musieť poraziť to, čo ju unieslo. A aj vy ostatní ste naďalej vo veľkom nebezpečenstve.“

Znovu sa im zadívala do tváří. „Urobil to fantóm.“

Nastalo krátke ticho.

„Čo je fantóm?“ spýtala sa Elena. „Myslíte nejakého ducha?“

„Pravdaže, fantóm.“ Stefan pokrútil hlavou, akoby nechápal, prečo mu to nezišlo na um skôr. „V Taliansku som sa pred mnohými rokmi dopyčul, že po uliciach Umbrie kráčal fantóm. Nebol to duch, lež bytosť stvorená zo silných emócií. Vraj sa nejaký muž tak rozhneval na svoju nevernú milenku, že zabil ju i toho, s kým ho podvádžala, a napokon spáchal samovraždu. Tieto hrozné činy potom vypustili do sveta niečo prízračné – bytosť zrodenú z emócií. Ľudia, ktorí bývali na okolí, zošaleli. Pod vplyvom fantómu páchali strašné veci.“ Stefan vyzeral ostrasení do špiku kostí.

„A toto teraz stojí proti nám? Nejaký démon zrodený z hnevu, čo doháňa ľudí do šialenstva?“ Elena prosebne pozrela na pani Flowersovú. „Preboha, nemá toto mesto za sebou už dosť utrpenia?“

„Nesmie sa to opakovať,“ vzdychol Matt, tiež s pohľadom upretým na pani Flowersovú. Len ona bola s ním, keď sa im pred očami mesto takmer rozsypalo na prach. Ostatní zažili začiatok, ale počas najpríšernejších udalostí boli dievčatá s upírmi v Temnom rozmere, kde tiež bojovali proti zlu.

Pani Flowersová mu pozrela do očí a dôrazne prikývla,

akoby zložila sľub. „Nestane sa to,“ povedala. „Stefan, to, čo opisuješ, bol zrejme fantóm zúrivosti, ale ľudia tuším jeho pôsobenie neopísali správne. Mamička mi vysvetlila, že fantóm sa sýti emóciami, tak ako sa upír sýti krvou. Čím je emócia silnejšia, tým lepšie ho nakrmi, a tým je fantóm aktívnejší. Príťahujú ho ľudia alebo ľudské spoločenstvá, kde sa takéto silné emócie dajú nájsť, a tam fantóm vytvorí niečo ako slučku alebo začarovaný kruh – podnecuje myšlienky, ktoré sú nutné na stupňovanie emócií, ktorými sa živí. Fantóm má veľkú psychickú moc, no dokáže prežiť, len kým ho obeť kŕmia.“

Elena pozorne počúvala. „No čo bude s Bonnie?“ pozrela na Stefana. „Upadol niekto v Umbrii po zásahu fantómu do kómy?“

Stefan pokrútil hlavou. „Nepočul som o tom,“ povedal. „Možno je toto predsa len Calebova robota.“

„Zavolám Celi,“ prehovoril Alaric. „Nech vie, na čo sa má pri výskume zamerať. Ak má niekto k tejto téme vhodné informácie, tak doktorka Beltramová.“

„Rozpoznala vaša mama, aký to bol fantóm?“ opýtal sa Stefan pani Flowersovej. „Ak by sme vedeli, akou emóciou sa sýti, mohli by sme mu ju prestať dodávať.“

„Mamička to nevie,“ povedala pani Flowersová. „Nevie ani to, ako sa dá taký fantóm poraziť. A mali by sme pamätať ešte na jednu vec. Bonnie má sama veľkú psy-

chickú moc. Ak ju zajal fantóm, pravdepodobne sa na ňu napojil. Slúži mu ako zdroj.“

Matt prikývol, sledoval jej argumenty. „Ak je tak,“ vážne povedal, „tá vec bude čoraz silnejšia a nebezpečnejšia.“

Deň prešiel, výskum sa naplno rozbehol, nepriniesol však ktovieaké výsledky a Elena sa čoraz väčšmi obávala o osud svojej kamarátky v kóme. Zvečerilo sa a zatelefonovala teta Judith s unavenou otázkou, či sa Elena vôbec ukáže doma. Vtedy už mali pretriedené prvé vrece papierov a Alaric si preštudoval zhruba tretinu zápisníka, ktorý zrejme obsahoval záznamy o Calebových magických experimentoch. Celý čas šomral, že Caleb nepíše, ale škriabe ako kocúr.

Elena zamračene listovala v ďalších papieroch pred sebou. Obrázky a výstrižky nepotvrdili, že by Caleb plánoval aj útok na Celiu. Ak si ju fantóm vybral za prvú obeť, zrejme to urobil preto, lebo mala zásobu emócie, ktorou sa živil.

„Protivnosť,“ zašepkala Meredith, no dala si pozor, aby ju nepočul Alaric.

Výstrižky a články vytlačené z internetu zároveň dokazovali, že Caleb bol posadnutý Tylerovým zmiznutím. Mal materiály k dvom rôznym časovým obdobiam – k tomu, keď sa Fell´s Church rúcalo a Elena Gilbertová bola mŕtva, a k druhému, keď bolo v tomto malom virgínskom mestečku všetko dokonalé vrátane pokračujúceho panovania kráľovnej strednej školy, Eleny. Okrem týchto dvojitéch spomienok na jedno jediné leto sa Caleb v jeseni a v zime pravdepodobne telefonicky zhováral s Tylerom o záhadných udalostiach, ktoré súviseli so smrťou učiteľa Tannera, a o všetkom, čo nasledovalo po nej. Nezdalo sa, že by Tyler spomínal Calebovi svoju premenu na vlkolaka a sprisahanie s Klausom. Zato sa tam dosť písalo o silnejúcom podozrení voči Stefanovi.

„Tyler,“ zaúpela Elena. „Hoci je preč, darí sa mu strpčovať nám život.“

Alaricovo skúmanie zápisníka zatiaľ potvrdilo, že Caleb skutočne využíval mágiu a chcel sa im s jej pomocou pomstiť a vypátrať Tylera. Nedozvedeli sa však, ako vyvolal fantóm.

A hoci Alaric prinášal všetky podozrivé poznámky, zaklínadlá či kresby pani Flowersovej, ani jej skúmanie neodhalilo, čo za kúzlo spustil Caleb a na aký účel slúžili tie ruže.

Toto je pouze náhled elektronické knihy.
Zakoupení její plné verze je možné v
elektronickém obchodě společnosti eReading.